

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2018. november 11.

XVI. évfolyam 35. szám

Évközi 32. vasárnap

„Áldjad, Ielkem, az Urat, dicsőítsed az Istent!”

Egyházközségünk hirdetése:

**November 11. Évközi 32.
vasárnap:**

08:00 – Hálaadás

10:00 – Templomalapítók,
+Katalin

18:00 – +Szülők és testvér

November 12. Évközi 32. hétfő:

Szent Jozafát püspök és vértanú
06:30 – +Szülők, Nagyszülők

November 13. Évközi 32. kedd:

Magyar szentek és boldogok
6:30 – +Árpád gyógyulásáért

**November 14. Évközi 32.
szerda:**

6:30 – +István

**November 15. Évközi 32.
csütörtök:**

Nagy Szent Albert püspök és
egyháztanító

06:30 – +Éva

18:30 - 19:30 - Szentségimádás

**November 16. Évközi 32.
péntek:**

Skóciai Szent Margit

17:00 – 18:00 Gyóntatás

18:00 – +Béla

**November 17. Évközi 32.
szombat:**

18:00 – +Mihály

**November 18. Évközi 33.
vasárnap:**

08:00 – +János

10:00 – +Erzsébet és Teréz
Schubert II. mise a Zsámbéki
iskola kórusa előadásában

18:00 – +Adél

A szentmise olvasmányai:

1Kir 17,10-16

Zsolt 145

Zsid 9,24-28

Mk 12,38-44

Szentmise kicsiknek

November 11. vasárnap **17 óra**,

November 17. szombat **17 óra**

Szent Mónika imacsoport

Az imacsoport közös imája a mai
10 órás szentmisén. E havi
könyörgésünk: "Segíts minket
Urunk, hogy gyermekeinket
életünk példájával vezessük
Tefeléd."

A közösséghez csatlakozni a
bede.bakacs@gmail.com e-mail
címen, vagy a 30/9513368-as
telefonszámon lehet Bakács
Bernadettnél.

Szent Erzsébet napi ruhagyűjtés, ruhaosztás

Kedves Budakeszi Családok!

A Katolikus Karitás idén is
megrendezi a hagyományos
Erzsébet napi ruhagyűjtést és –
osztást!

Ruhagyűjtés:

november 10-én, szombaton 9-12;

november 11-én, vasárnap 9-12 óra
között!

Ruhaosztás:

november 17-án, szombaton 9-14;

november 18-én, vasárnap 9-12 óra
között!

*Hozni lehet őszi, téli ruhaneműt,
játékot, cipőt, gyermekholmit,
konyhai felszerelés, ágyhuzatot,
törölközőt.*

*Vinni pedig annál több mindent
lehet!!*

Az elmúlt évek tapasztalata alapján
kérjük, válogassák át elhozatal előtt,
mert hagyatékból származó,
divatjamúlt vagy rossz
állapotú/minőségű ruhaneműt nem
tudunk befogadni. Átvételkor az
önkéntesek átnézik és a nem
megfelelő állapotú ruhaneműt nem
tudjuk átvenni.

Kérjük fokozottan figyeljük a
tisztaságukat, hogy a következő
család, aki kiválasztja és hazaviszi, jó
és tiszta holmit kapjon.

Bár a ruhaneműk és cipők ingyen
elvihetők, köszönettel vesszük,
ha lehetőségükhöz mérten, akár csak
jelképes összeget (100-200 Ft)
dobnak a kihelyezett perselybe.
Az összegyűlt pénzből tartós
élelmiszert, gyógyszert vásárolunk az
arra rászorulóknak.

Szeretettel várunk mindenkit a Szent
László Közösségi Házban a karitás
önkéntesei

Azt birtoklom ténylegesen, amit oda tudok adni!

Ferenc pápa katekézise

Folytatjuk a tízparancsolat
magyarzatát, és ma elérkeztünk
a hetedik „szóhoz”: „Ne lopj!”
Amikor halljuk ezt a parancsot, a
más tulajdonának elvételére és
tisztelőben tartására vonatkozó
témakör jut eszünkbe. Nincs olyan
kultúra, amelyben a lopás és a
javaktól való megfosztás
megengedett lenne; az ember
ugyanis rendkívül érzékeny a
tulajdon védelmére.

De érdemes e „szó” értelmezését
szélesebb perspektívában végezni
és a javak birtoklásának témáját a

keresztény bölcsesség fényében vizsgálni.

Az Egyház társadalmi tanításában a javak egyetemes rendeltetéséről van szó. De mit jelent ez? Hallgassuk meg, mit mond a katekizmus: „Kezdetben Isten a földet és annak erőforrásait az emberiség közös kezelésére bízta, hogy az gondoskodjon róla, munkájával hajtsa uralma alá és élvezze gyümölcseit. A teremtés javai az egész emberi nem számára vannak rendelve” (KEK 2402). Továbbá: „A javak egyetemes rendeltetése elsődleges marad, még ha a közös előmozdítása megköveteli is a magántulajdonnak, a hozzá való jognak és e jog gyakorlásának tiszteletben tartását” (KEK 2403). [1]

A Gondviselés azonban nem „sorozatgyártással” rendezte be a világot: különbségek vannak, eltérő körülmények vannak, sokféle kultúra létezik, és ezért úgy élhetünk, hogy gondoskodunk egymásról. A világ gazdag erőforrásokban, és az elsődleges javakat mindenkinek biztosítani tudja. Ennek ellenére sokan botrányos nyomorban élnek, és az esztelenül használt erőforrások elapadnak. De a világ egyetlen! Az emberiség egyetlen! [2] A világ gazdagsága ma egy kevesebből álló kisebbség kezében van, a szegénység, sőt a nyomor és a szenvedés pedig sokaknak, a többségnek az osztályrésze.

A földön nem azért van éhezés, mert hiányzik az élelem! Sőt, a piac igényeinek megfelelően időnként még meg is semmisítik, ki is dobják azt. Ami hiányzik: a szabad és hosszú távon gondolkodó vállalkozói tevékenység, amely biztosítaná az elegendő termelést, és a szolidáris működésmód, mely biztosítaná az egyenlő elosztást. Azt mondja a katekizmus: „Az embernek, amikor a teremtett javakat használja, úgy kell tekintenie jogosan birtokolt vagyonát, hogy az nemcsak a

sajátja, hanem egyúttal közös is, abban az értelemben, hogy ne csak öneki, hanem másoknak is javára lehessen” (KEK 2404). Minden vagyonnak, ahhoz, hogy jó legyen, társadalmi dimenzióval kell rendelkeznie.

Ebben az összefüggésben jelenik meg a „ne lopj” parancs pozitív és tág értelme. „Egy dolog birtoklása a birtokosát a Gondviselést képviselő kezelővé teszi” (KEK 2404.). Senki sem abszolút birtokosa a javoknak, hanem a javak kezelője. A birtoklás felelősséggel jár. Mondhatja valaki „Én gazdag vagyok, mindenem megvan...” – igen, ez a vele járó felelősségedet is kijelöli. A javak bármelyikéről legyen is szó, ha azt kivonjuk az isteni gondviselés logikájából, ámulást követünk el, annak az értéknek az árulói vagyunk, a szó szoros értelmében.

Azt birtoklom ténylegesen, amit oda tudok adni. Ez a mérce mutatja meg, hogyan tudok bánni a javakkal, hogy jól vagy rosszul bánok-e velük. Fontos ez a mondat: azt birtoklom ténylegesen, amit oda tudok adni. Ha tudok adni, ha nyitott vagyok, akkor nemcsak abban vagyok gazdag, amim van, hanem a jószívűségben is – a jószívűségben mint azon kötelességben, hogy odaadjam vagyonomat, hogy mindenki részesedhessen belőle. Ha ugyanis nem vagyok képes odaadni valamit, annak az az oka, hogy az a dolog birtokol engem, hatalma van fölöttem, én pedig alávetettje vagyok. A javak birtoklása alkalmat ad arra, hogy leleményesen megsokszorozzuk és jószívűen használjuk azokat, és így növekedjünk a szeretetben és a szabadságban.

Krisztus, bár Isten volt, „Istenhez való hasonlóságát nem tartotta kiváltságnak, hanem kiüresítette magát” (Fil 2,6–7), és szegénysége által gazdaggá tett bennünket (vö. 2Kor 8,9).

Miközben az ember azon töri magát, hogy többje legyen, Isten azáltal váltja meg, hogy szegénnyé lesz: az a megfeszített Ember felbecsülhetetlen váltságdíjat fizetett mindenkiért az Atyának nevében, aki „irgalomban gazdag” Isten (Ef 2,4; vö. Jak 5,11). Nem a javak tesznek gazdaggá bennünket, hanem a szeretet! Sokszor hallottuk, amit Isten népe szokott mondani: „Az ördög a zsebeken keresztül lopózik be.” A pénzimádatlald kezdődik, a birtoklasi vággal folytatódik, és a hiúsággal végződik: „Gazdag vagyok, és büszke vagyok rá”; végül tehát jön a gög és az önteltség. Ezt műveli bennünk az ördög! A bejárata pedig a zsebeink!

Kedves testvéreim! Jézus Krisztus ismételtlen feltárja előttünk az Írások teljes értelmét. A „ne lopj” azt üzeni, hogy szeress a javaiddal, használd fel a rendelkezésedre álló eszközöket, hogy szeress, ahogy csak tudsz! Így az életed jóvá, a birtoklás pedig ajándékozássá válik. Hiszen az élet ideje nem arra szolgál, hogy birtokoljunk, hanem hogy szeressünk! Köszönöm!

Fordította: Tózsér Endre SP

Egyházi hozzájárulás – 2018

Egyházközségi hozzájárulás már fizethető 2018-ra a templomban található

postai csekkeken, illetve átutalással a csekken szereplő számlaszámra: (CIB

Bank 10701180-47037009-51100005) Nagy segítség a közösség ügyei szempontjából, ha anyagi eszközeinkkel kellő időben és kiszámítható módon rendelkezünk. Fontos, hogy Isten ügye, a közösség dolgai anyagi tekintetben is az első helyen legyenek!

Felhívjuk azon kedves testvéreink figyelmét, akik még nem rendezték az idei évben önkéntes egyházi hozzájárulásukat, tegyék meg anyagi erejükhez mérten